

सगः १५ ऐन्द्रमस्त्रमुपादाय शत्रुघ्नेन स ताडितः । सिकता
 भ्योपि हि परां प्रपेदे परमाणुताम् ॥ २२ ॥ तमुपाद्र
 वदुद्यम्य दक्षिणं दोर्निशाचरः । एकतालद्रवोत्पात
 पवनप्रेरितो गिरिः ॥ २३ ॥ कार्ष्णेन पत्रिणाशत्रोः
 सभिन्नहृदयः पतन् । आनिनाय भुवः कम्पं जहा
 राश्रमवासिनाम् ॥ २४ ॥

ऐन्द्रमिति । स वृक्षः सिकताभ्यो वालुकाभ्योपि परमाम
 धिका मणुतां सूक्ष्मतां प्रपेदे प्राप्तः । किं० सः शत्रुघ्नः ऐन्द्रमिन्द्र
 देवताकमस्त्रमुपादाय गृहीत्वा ताडितः ॥ २२ ॥ तमिति । निशा
 चरो लवणो दक्षिणंदोर्हस्तमुद्यम्य उत्थाप्य तं शत्रुघ्नमुपाद्रवत्
 अनुधावति स्म किं निं एकस्तालो वृक्षविशेषो यस्मिन् स उत्पातो
 दुर्निमित्तस्तूचकपदार्थः स एव पवनस्तेन प्रेरितो गिरिः पर्वत
 इव स्थितः ॥ २३ ॥ कार्ष्णेनेति । स लवणः पतन् सन् भुवः पृथिव्याः
 कम्पमानिनाय प्रापयति स्म आश्रमवासिनां मुनीनां कम्पं जहा
 र हतवान् किं० सः शत्रोः शत्रुघ्नस्य कार्ष्णेन कृष्णो विष्णुस्तत्सम्ब
 धिना पत्रिणा वाणेन भिन्नं विदीर्णं हृदयं यस्य सः ॥ २४ ॥